

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 45

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
12 Noemv. 1938

„Du-mă pe stâncă”

Predică

„Dela capătul pământului strig către Tine cu inima măhnită și zic: „Du-mă pe stâncă pe care n'o pot ajunge, căci este prea înaltă pentru mine!”

Poeții adevărați nu fac teorii, nici nu ne dau lecții. Ei nu se pierd în cuvinte generale nici în învățături seci. Ei ne prezintă tablouri vii, rupte din sufletul lor; ne dau pilde și asemănări izbitoare și fermecătoare. În privința aceasta, David a fost un poet mare.

În Psalmul 61:1—4, îl găsim nemulțumit de starea sa duhovnicească. Se vedea prea jos față de înălțimea sfințeniei. Un dor îi ardea în suflet, să meargă mai sus. El însă, nu-și descrie starea sa spirituală prin cuvinte grele de înțeles, ci ne dă un tablou viu și zugrăvit cu mare măiestrie.

La capătul pământului

David se vede tocmai la capătul pământului. E pe țarm. De o parte se întinde marea nesfârșită, sbuciumată și neastâmpărată. Valurile ei lovesc mările cu furie și aproape ajung să-l ia cu ele. De cealaltă parte, se înalță o stâncă înaltă, ale carei vârfuri se pierd în văzduh.

O dorință puternică are poetul: să ajungă sus de tot, pe stâncă înaltă. Unde se găsește acum, e un loc periculos. Valurile mării îi pot ajunge și îl pot înghiți. Acolo sus, pe stâncă tare de granit, ar fi în siguranță. Apoi aici, jos, orizontul e așa de mic, vede așa de puțin. Din vârful stâncii va vedea de departe și va fi fericit.

Inercarea zadarnică

Și se pare că psalmistul a încercat să se urce pe stâncă. S'a suit puțin și a căzut îndărăt. A încercat de mai multeori, și pe

mai multe căi, punându-și la lucru toată puterea și priceperea sa. Dar în zadar; la fiecare încercare a căzut jos, biruit de piatra piezișă

Rugăciunea

Atunci inima i s'a umplut de **măhnire**. A văzut că stâncă e prea înaltă pentru puterile lui. Dar în durerea sa, David a găsit calea cea bună. A căzut pe genunchi și a început să se roage:

„Ascultă, Dumnezeule, strigătele mele, ia aminie la rugăciunea mea!

„Dela capătul pământului strig către Tine cu inima măhnită și zic: „Du-mă pe stâncă pe care n'o pot ajunge, căci este prea înaltă pentru mine!”

Și Dumnezeu i-a răspuns. A venit îndată la el, l-a luat în brațele Sale sfinte și l-a dus sus, pe stâncă vieții duhovnicești. Ce ușor i-a fost acum poetului să se urce, în brațele Atotputernicului!

Sbuciumul etern al sufletului

Dar poeții mari mai au un alt talent rar. Ei vorbesc în numele nostru al tuturor. Ei nu se ocupă de lucrurile mici și trecătoare, ci de sbuciumul etern al sufletului omenesc. Când își cântă în poezii dorul, speranța și lupta lor, ei ne descriu și pe noi. În melodiile și versurile lor ne găsim pe noi înșine. Și în această privință, David e poet mare! Câți păcătoși n'au plâns și nu s'au pocăit cu cuvintele lui, câți sperați și strămtorați n'au strigat către Dumnezeu prin psalmii lui și câți fericiți n'au slăvit pe Dumnezeu prin poeziile lui de laudă nemuritoare!

Experiența lui din psalmul 61, e ceva cu totul personal, o bucată ruptă din viața sa spirituală, dar în același timp e o experiență a unei lumi întregi.

Ce minunat se potrivește ea oa-

menilor pierduți cu totul în păcatele lor! În sufletul celui mai stricat om a rămas ideea unei vieți mai bune și mai înalte. Bețivul știe că el e căzut jos de tot și că există o altă viață mai înaltă, mai sus, trează, cumpătată, cinstită și fericită. Desfrânatul își simte jосnicia și nemernicia și, în clipele sale de reculegere, vede în fața sa o stâncă înaltă a vieții curate și sfinte. Inșelătorul e tulburat în conștiință prin banii pe care îi ia pe nedrept și, în momentele mai bune ale vieții sale, dorește o viață mai cinstită și mai dreaptă.

Și câți nu încearcă să urce pe această stâncă a sfințeniei? Câți nu se hotărăsc s'o rupă cu viața păcătoasă și să înceapă o viață mai bună? Dar toți, absolut toți, cad biruiți de înălțimea stâncii și lipsiți de puterea trebuincioasă!

Totuși există o deosebire între psalmist și restul oamenilor. După ce au văzut că nu se pot urca prin puterile lor la viața ideală și nobilă pe care o doresc, cei mai mulți oameni se dau bătuti și rămân tot în viața jосnică și păcătoasă. El însă, s'a îndreptat spre Dumnezeu și a fost ajutat.

Iubiți cetitor! Această pildă îi se potrivește și ție! Poate și tu ești un suflet pierdut care dorești să ajungi sus, pe stâncă mântuirii. Învață această lecție dela psalmist. Nu încerca să te urci prin puterile tale. E o încercare zadarnică și de prisos. Ci strigă cu credință ca psalmistul: „Du-mă, tu, Doamne, pe stâncă veșniciei!” El te va asculta îndată și brațele Sale iubitoare te vor înălța într'o nouă lume.

Dar experiența aceasta nu se po-

(Continuare în pag. 6-a)

Farul Creștin

Foaie bisericească baptistă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

Ioan Cocuț

Anul VI. No. 45 12 Nov. 1938

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul.

Pe an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.
In sîndăntu dubiu.

Nu se primesc abonamente
decît cu trimiteria banilor
înamte

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Telefon 24,62 Arad

Canter N. Oncu, Arad, Str. Blănduziei 4

DELA REDACȚIE

Astăzi a vizitat biroul nostru un frate trunțos al unei biserici baptiste de la țară. Între altele am ajuns să vorbim și de FARUL. Îndată fața fratelui s'a umplut de bucurie. „Pentru mine”, spuse el, „FARUL face mult mai mult de 100 lei. Poșta îl aduce în fiecare Joi și abia aștept să-l vad și să-l citesc, să vad ce e de nou prin frățietate și să-mi hrănesc sufletul”. Ne-am bucurat de aceste cuvinte ale fratelui nostru. El a spus ceea ce simt mii de cititori. Și pentru aceasta dăm slavă Domnului.

Dar convorbirea noastră nu s'a oprit aici. Am luat registrul în care se găsea comuna fratelui. Am deschis la cea comună și am găsit că în ea se găsesc cinci abonați la FARUL. „Cam câte familii baptiste sunt în comuna dvoastră?”, l-am întrebat eu. „Vreo 35 de familii”, îmi răspunse dânsul. „Adică”, am adăugat eu, „30 de familii baptiste din biserică dvoastră nu citesc FARUL”. „Așa e”, îmi spuse el plecând capul trist. „Dar ei nu-l prețuiesc”, încheie fratele. „Nu-l prețuiesc, pentru că nu-l cunosc”, răspunse eu. „Ei n'au gustat din învățăturile lui bogate și de aceea nu știu cât sunt de bune. Cei ce au citit ani de zile FARUL, s'au învățat așa de mult cu el, încât nu se pot lipsi de el ca de mâncare. Dar cine nu s'a hrănit din el, nu știe cât valorează. Și cei ce iubesc și prețuiesc FARUL, sunt datori să convingă și pe alții de acest lucru”.

Sunt mai multe biserici ca cea de mai sus unde un grup mic se bucură de foile noastre, iar restul mare al fraților nici nu-l cunosc cum trebuie. Acest lucru nu mai

„Să nu te uiți înapoi”

de M. Pascu

„Nevasta lui Lot s'a uitat înapoi și s'a prefăcut într'un stâlp de sare”. (Gen. 19:26).

În zorii zilei, doi străini voinici se iviră în poarta cetății și în urma lor patru umbre se strecurară cu multă grabă, îndreptându-se spre câmpie. Aici micul grup se opri. Unul dintre străini zise: „Scapă-ți viața; să nu te uiți înapoi, și să nu te oprești în vreun loc din Câmpie: scapă la munte, ca să nu pieri”.

Cei doi străini dispărură în umbră, iar Lot cu soția și fețele, plini de spaimă, se depărtară în grabă de zidurile amenințătoare.

„Să nu te uiți înapoi”, răsuna încă în urechile fugărilor. Oare pentru ce să nu mă uit înapoi?, gândi femeia. Frumoase au fost zilele pe care le-am petrecut în acest oraș frumos și nu pot să uit bogăția și plăcerile ei.

Privi la fețele însoțitorilor ei. Erau palizi, dar picioarele le alergau cu înfrigurare. Doar așa au spus acei voinici, că trebuie să se grăbească dacă vreun să și scape viața. Să ne depărtăm, să fugim, scapa unuia lor gând. Dar peștii femeii șovăiau. Se clătina ea o trestie bătută de vânt. Totuși casa mea era una dintre cele mai frumoase și între zidurile ei am sorbit din plin din cupa plăcerilor. M'am simțit atât de bine între prietenii mei. Ce au spus acei străini? Să nu mă uit înapoi? Dar ce mi s'ar putea întâmpla dacă voi privi o clipă înapoi la orașul brecurilor mele? Numai o clipă să mai pot privi turnurile ei semete, numai o clipă să se poată mângâia ochii mei, privind la zidurile ei menite să piară. Numai o clipă. Apoi voi urma pașii Celui nevăzută.

Soțul ei privea înainte cu nerăbdare. Femeia își înti pasul. Cerul se întunecase. În urma lor un uragan puternic își sufla jăratecul scăpărător. Pământul via de ropote, tunete și fulgerele spintecau norii răsunării dumnezeiești. Păcatul își ardea în focul veșnic uneltele murdare, cetățile bogate și falnice! Și cenușa lor o va duce vântul în largul lumii necunoscute. „Să nu te uiți înapoi”. E groaznic! Văpătaiele orașelor aprinse se înălțau ca niște limbi de fiare apocaliptice și văpaia lor dogorea pământul

poate dura. Trebuie, cu ajutorul Domnului, să-i punem capăt. Să ne fixăm ținta pentru 1939: FARUL în FIECARE familie baptistă! Să nu ne oprim, nici să nu ne dăm bătăuți până o cucerim pe ultima din fiecare sat și oraș! La lucru deci cu credință și rugăciune!

de sub picioarele fugărilor. Femeia se cutremură. Oh, cetatea mea iubită! Palatele tale de marmură, templele plăcerilor tale s'au prăbușit! Comorile tale vestite, aurul și mărgăritarele tale s'au topit în fecul necruțător! Trebuie să mai văd odată, pentru ultima oră Sodoma, își zise ea și se opri. Întoarse capul și... rămase încremenită. Acum vedea. Da, acum vedea ceea ce a dorit atât de mult. Dar această clipă i-a adus sfârșitul atât de trist. Cu ochii larg deschiși, de groază, păli și și dădu ultiima suflare. Răsunarea divină a împietrit-o pe veci.

„Să nu te uiți înapoi!” Ispita nu și-a schimbat vestmântul. Vocea lui Dumnezeu și azi ne strigă. El și azi e același.

Femeie și mamă creștină! Să nu privești înapoi! Înapoi la plăcerile de o clipă. Tu ești creată să duci destinele fiilor tăi înainte. Privirea ta să se îndrepte spre muntele mântuirii, iar nu în jos spre valva pierzării.

Femeie și mamă creștină! Să nu răsune strigarea Lui în pustiu. Pentru ce dorști după nelegiuirile din trecut? Pentru ce nu te-ai alungat din gândurile tale? Vrei să-ți tulbure seninul cerului vieții tale? Vrei să-ți întunece lumina condicătoare? O clipă să te oprești în pragul vieții, ca să privești înapoi cu părere de rău, la păcatele tale, și acea clipă poate să te arunce pe veci în prăpastia pierzării. Dumnezeu a știut pentru ce a spus lui Lot. „Să nu te uiți înapoi!” El cunoaște năma ta, dorințele tale, puterile tale. El îți spune: înainte și iar înainte. Înapoi e pierzare pentru tine.

Femeie și mamă creștină! Să nu te uiți înapoi ca soția nesocotită a lui Lot! Ea era soție. Și ar fi putut scăpa pe soțul ei de păcatul murdar pe care l-a săvârșit. Dar ea s'a uitat înapoi. Ea era mamă. Și ar fi putut să scutească pe fiicele ei, prin exemplul vieții ei, de ispitele care le-au tras în păcat. Dar ea s'a uitat înapoi.

Femeie și mamă creștină! Menirea ta e sfîrdă. Tu ești un vas ales, o unceală gingașă în mâna Celui veșnic. Seta ta n'o va putea stămpăra nectarul păcatului! Sodomei: dorința sufletului tău nu va putea fi împlinită de neleguirea Gomorei. Drumul vieții tale e drept. Domnul ți l-a tras, și el duce în sus. Îndreaptă-ți privirile înainte și grăbește-te, spunând: „Iată-mă. Doamne, trimite-mă să fac voia Ta!” La capătul drumului te așteaptă El, ca să te ducă în țara Lui. Căci comorara ta a fost dragostea Lui și mărgăritarul tău de preț a fost împlinirea voinței Lui.

Să nu te uiți înapoi, căci: „Cel ce pune mâna pe carnea plugului și privește înapoi, nu e vrednic de Mine”.

ANABAPTIȘTII

de L. L. Sezonov

Chiar dela început, Anabapțiștii au fost înțeleși greșit, suspecți și acuzați de unele neadevăruri, cari făcură să nu li se dea locul de onoare ce li s'ar fi cuvenit în istorie.

Originea lor

Anabapțiștii, din pricină că rebotezau pe cei ce veneau la ei, fuseră porecliți în batjocură „Anabapțiști”, ceea ce înseamnă „rebotetători”, nume pe care ei îl urau totdeauna. Intre ei, Anabapțiștii se numeau frați și ucenici. Unii așează originea lor în Evul Mediu, însă deocamdată acest lucru, nu se poate dovedi istoricește. E drept că în multe învățături, Anabapțiștii se aseamănă cu grupările de credincioși din Evul Mediu, ca Waldenzii, etc. Se pare însă, că nu erau conștienți de această legătură doctrinală a lor cu cei din trecut. Toți conducătorii lor mari din secolul al 16-lea, au ieșit din biserica romano-catolică. De aceea, religia lor nu are altă explicație decât studiul Noului Testament și aplicarea învățăturilor sale în ce privește botezul și celelalte lucruri religioase. Anabapțiștii începură să se despartă de Luther, Zwingli și Calvin pe chestia botezului. Ei au vrut să introducă în toate spiritul și practica bisericii apostolice. De aceea începură să atace pe reformatori pentru reținerea pe mai departe a botezului copiilor. Anabapțiștii au declarat că, în lumina Noului Testament, botezul copiilor este o invenție omenească, anticreștină, temelia papalității și izvorul tuturor răutăților din biserică. De aceea ei s'au lepădat de botezul copiilor și începură să practice din nou botezul credinței. Ei nu botezau decât pe acei care își mărturiseau credința și erau conștienți de ceea ce fac.

Învățăturile lor

Anabapțiștii au accentuat în mod deosebit luminarea lăuntrică, pe care o primește fiecare credincios la citirea Scripturii. Biblia poate fi înțeleasă nu numai cu mintea, ci mai mult prin lumina Duhului, pe care o primește fiecare credincios după naștere. Anabapțiștii au respins botezul copiilor și au primit numai botezul credinței, care nu e altceva decât mărturisirea unei experiențe spirituale, lăuntrice. Botezul

nu este calea ce duce la această experiență, ci o mărturisire a ei. Botezul copiilor fiind o combinație omenească și fără bază biblică, e fără nicio valoare.

Biserica e formată numai din cei născuți din nou. De aceea, copiii nu sunt primiți ca membri și botezul e dat numai aceluia care au experimentat personal și sincer nașterea din nou și au împărtășirea cu Hristos ca Domn și Mântuitor.

Disciplina era aspru aplicată, pentru menținerea vieții curate în biserică.

Biserica era cu totul separată de stat și deci o libertate religioasă absolută era pentru toți. Statul, spuneau Anabapțiștii, e o instituție aparte de biserică. Autoritatea statului trebuie respectată, dar nu are dreptul de control în materie de religie. Ei au respins războiul, jurămintele și funcțiile în stat.

Proprietatea o socoteau un drept incredințat, pentru a fi administrat în mod cinstit și spre slava lui Dumnezeu. Se considerau ca niște ispravnici ai lui Dumnezeu. Unii dintre ei însă, predicau comunitatea averii.

Ei respingeau orice autoritate eclesiastică în locurile religioase. Unii dintre anabapțiști au materializat foarte mult mileniul și de aceea așteptau din cină în cină, să se întemeieze Împărăția de o mie de ani. Câțiva dintre ei, pierzându-și răbdarea, s'au grăbit să întemeieze ei înșiși mileniul pe pământ.

Conducerea bisericească era democratică, adică bisericile locale erau independente și se conduceau singure. Cina Domnului era o amintire a suferințelor lui Hristos.

Conducătorii lor

Conducătorii acestui grup au fost: Grebel, Manz, Baltazar Hubmaier, etc. Grebel a deschis discuția cu privire la botezul copiilor. În 1523, Zwingli fu silit să aibă o discuție cu Anabapțiștii cu privire la botezul copiilor. Chiar reformatorul Zwingli a recunoscut că botezul copiilor, „desi era practicat din primele timpuri creștine, nu era atunci un obicei universal. Și după ce o credință neclintită a fost plantată în inimile lor și au mărturisit-o cu buzele lor, au fost botezați”. Cu toa-

te acestea Zwingli a luat măsuri aspre împotriva Anabapțiștilor din Zürich, prigonindu-i, întemnițându-i și osândându-i la moarte. Manz muri ca martir la 1527, fiind înecat în lacul din Zürich. Hubmaier fu aruncat în temniță de unde fugi în Moravia. În 7 Martie, 1526, Zwingli scrisese într-o scrisoare, următoarele: „S'a hotărât astăzi, ca toți conducătorii Anabapțiștilor să fie aruncați în temniță și hrăniți numai cu pâine și apă până când vor muri, sau se vor preda”.

Baltazar Hubmaier, un vestit predicator și scriitor, după ce scăpă din închisoarea lui Zwingli, se duse în Moravia unde dezvoltă o întinsă propagandă și lucrare anabaptistă. De aici, ideile anabaptiste se răspândiră cu mare repeziciune în Austria, Germania și în toată Europa centrală. Scrisese mai multe opere în care combătu cu multă însufletire botezul copiilor. Dar fu mereu hărțuit, gonit și urmărit de autorități, de luterani și de catolici. În cele din urmă, fu prins în Austria și osândit la moarte prin ardere. După condamnare, a fost dus pe jos până în piața publică. Pe drum până la piață, a fost hulit și batjocorit de oameni. Trupul i-a fost sfâșiat cu un clește. Pe urmă a fost ars de viu pe o piață din Viena. Puțin mai târziu și soția lui a fost condamnată la moarte prin înec. După ce a fost vârată într'un sac, a fost aruncată în apele Dunării.

Prigonirea lor

În scurt timp Anabapțiștii ridicară împotriva lor toată Europa. Mii și zeci de mii fuseră prigoniti, arși, înecați, lăsați să moară în temniță, nu numai de catolici, dar și de protestanți. De sigur că, în fața acestor prigoniri sângeroase, Anabapțiștii nu putură rezista mult timp.

O rămășiță dintre ei se retrase în Olanda și se strânse în jurul unui bărbat pios, Meno Simion, în 1536. Renunțară la numele de anabapțiști și începură să se numească „Mennoniti”.

Pentru conviețuirile lor religioase, Anabapțiștii au fost cei mai huliti și mai prigoniti oameni din timpul reformei. Protestanții s'au unit cu Romano-catolicii în deslănțuirea prigonirii

(Continuare în pag. 8-a)

Kagawa

Apostolul veacului al 20-lea

de Petru Truța

Vieța lui Kagawa este un sacrificiu viu, închinat celui mai mare Sacrificiu. El trăiește pentru Hristos în toate adâncurile ființei sale. Pentru Kagawa religia este practică, nu teoretică. El este, și apoi el face, aceea ce Hristos cere.

Kagawa a citit viața unui student din Oxford, care a trăit eroic într-o parte a orașului Londra, și de atunci s'a hotărât să lucreze și el printre săraci.

El a părăsit pe unchiul său, pentru ca să trăiască în rândul mizerabililor. Urma să moștenească o avere mare, dar pentru că a făcut pasul acesta, unchiul său, care era păgân, l-a desmostenit. Sărăcia n'a mai fost pentru el un ideal sentimental, ci o realitate crudă.

El a trăit foarte simplu; strângea pisici și le dădea bucata lui de pâine; aducea în camera lui scundă oameni de pe stradă, să doarmă cu el, își dăruia hrana lui și banii lui, săracilor. El susținea cauzele cele mai nepopulare. El a avut o manie pentru cărți. Știa mai mult decât profesorii săi.

Cuvântul socialism a fost anatema în Japonia, dar el susținea foarte îndrăzneț principiile și practicile socialiste la toate societățile studentești. El a citit pe Tolstoi și a devenit pacifist, tocmai când în Japonia era războiu și se căutau toți pacifiștii ca să fie duși la închisoare.

Într-o noapte, 20 de studenți l-au înconjurat și au început să strige: „Pacifist, trădător”, dar el a primit toate loviturile lor, asemenea lui Hristos și a exclamat: „Părinte, iartă-le lor că ei nu știu ce fac!” În timpul acesta el era un misionar. Rugăciunile lui și în public și în secret, erau însoțite de lacrimi.

În al doilea an la universitate, s'a îmbolnăvit de tuberculoză și hemoragie; și fiind față în față cu moartea, furtună de îndoială i-au umplut sufletul. Cu toate acestea el citea zilnic și mergea să predice pescarilor într-un oraș lângă mare. Era așa de sărac că nu avea hârtie, ci scria pe jurnale.

În sfârșit a devenit sănătos, a terminat universitatea și s'a dus la Săminarul teologic. Aici a fost unul dintre cei mai sârguincioși studenți.

Odată s'a întâmplat ca între doi profesori să fie ceartă. Unul dintre ei a fost înlăturat din postul său. Kagawa, deși era numai student, susținea că profesorul acesta a fost înlăturat pe nedrept, și a protestat și studențimea a făcut grevă. Putin timp după declararea grevei, s'a anunțat de către președintele Universității, că cinci studenți, cu Kagawa în frunte, vor fi eliminați din universitate și ex-matriculati. Obiceiul universității era ca, la ocazia eliminărilor, acei care erau eli-

minați să fie aduși într-o mare sală, în fața tuturor studenților; aici trebuia să meargă la președinte, sau dacă vreți, Rectorul, sau Decanul Universității, și să-i dea mâna de despărțire. Acum cei cinci stăteau în față. Fiecare aștepta să meargă celălalt. Iată însă că, Kagawa face primul pas, fără șovăire, merge înaintea președintelui și spune: „Eu nu voi face ceremonia aceasta din obicei”. Cu lacrimi în ochi, el a desmierdat mâna președintelui, spunând: „Creștinismul este o religie a iubirii. Un seminar teologic trebuie să fie o școală a iubirii, trebuie să călăuzească un student care greșește. După cum Dumnezeu nu părăsește pe nimeni, așa niciun Seminar Teologic nu trebuie să dea afară pe niciun student. Vă rog, să iertați și să primiți înapoi pe ceilalți studenți, și să lăsați ca sentința de a fi dat afară, să cadă pe mine singur”. Cei patru colegi ai lui Kagawa au fost iertați împreună cu el, profesorul a fost primit înapoi în postul său, iar el a câștigat o mare simpatie, atât în fața studenților, cât și în fața profesorilor săi.

Aici la universitate, în anii lui de grea muncă, din nou îl întâmpină crizele boalei, dar el le biruiește în sufletul său, care nu se lasă învins.

La 21 ani, Kagawa s'a coborât în adâncul celor mai întunecate mahalale. Era locurile cele mai urâte. Zece mii de oameni au locuit în colibe de șase metri. Au fost mai mult celule decât căminuri. Străzile erau murdare și necanalizate. Muncitori, cerșetori, hoți, ucigași, jucători de cărți, femei stricate, o mulțime de copii, fără mâncare, acoperiți din cap până în picioare, de un fel de cămăși lungi, se amestecau în aceste locuri. Aceștia ne mai putând trăi la țară la lucrul câmpului, unde erau exploatați și trăind în mizerie, s'au îngrămădit la oraș, chemați de activitatea industrialismului modern. Dar aici au fost lăsați din nou în ghiarele mizeriei. Într-o casă ca a lor, a venit să trăiască Kagawa. El s'a mutat acolo și a locuit într-o colibă de șase metri pătrați. În casa lui s'au comis înainte fel de fel de crime, a fost plină cu paraziți, soareci, șobolani, dar el i-a alungat pe toți. Imediat au început să vină la el musafiri. Având un singur pat, el trebuia să-i culce pe patul său. Primul musafir a fost un băiat răios, care l-a rugat să-l lase să doarmă înăuntru. El s'a uitat la vizitator și l-a primit să doarmă cu el. Dar boala aceasta l-a atins și pe el. Apoi a primit un bețiv, un ucigaș, un ocnas, etc.

Ocnasul credea că strigoii victimei sale îl urmăresc, de aceea toată noaptea

el se ținea de mâna lui Kagawa, știind că el este omul lui Dumnezeu și nimic rău nu i se poate întâmpla lângă el. Patru ani de zile a dormit acesta lângă el, ținându-se de mâna lui.

Un cerșetor a venit la el și i-a cerut cămașa lui și el i-a dat-o. A doua zi i-a cerut pantalonul și haina, iar el le-a dat și n'a mai avut ce să poarte decât o haină femeiască, ce aparținuse mai înainte unei femei stricate pe care o cunoștea toată lumea. Ori unde mergea Kagawa, priveau toți la haina lui și-l disprețuiau.

Oamenii răi din mahală, crezând că Kagawa întors dela studiile sale din America, are bani mulți și că primește bani din America, îl atacau cu revolverele și îl amenințau la tot pasul cu moartea. Nimic însă nu l-a descurajat. El învăța și predica pretutindeni.

Odată a venit cineva la el, tocmai când se ruga la un serviciu public, rostind: „Doamne, ajută-mă să pot ierta pe dusmanii mei”.

Străinul crezând că se referă la el, a luat jăratec din sobă și l-a aruncat pe jos ca să provoace focul casei, dar Kagawa imediat a stins focul, fără ca să-i aducă nicio observație.

În orice pericol se găsea, ori se găsește, sau fuge — vorba românească, „fuga-i rușinoasă, dar e sănătoasă” — sau zâmbește.

Ziua lui Kagawa începe la șase dimineața, când începe să predice. Cu felinarul prin întunericul nopții, el luminează drumul lucrătorilor, spre fabricile lor, iar aici la porți până la intrarea în fabrică, el le predică: „Dumnezeu este iubire, Dumnezeu este iubire. Voiu striga aceasta până voiu cădea. Dumnezeu este iubire. Dumnezeu nu este ceva nevăzut. Dumnezeu este o realitate”.

Într-o zi un ziarist care căuta ceva nou-tăi, l-a găsit și el i-a arătat cartea sa pe care a scris-o pe jurnale. El a primit în schimbul acestui manuscris 140.000 lei, și într-un timp foarte scurt, 250.000 exemplare din această carte au fost vândute. După aceea, el a scris: „Psihologia sărăciei”, care este un studiu foarte serios ce se ocupă de cauzele sărăciei și în același timp și leacurile ce se pot folosi contra ei.

A scris apoi un studiu pentru copii „Viața lui Hristos”.

FRĂȚII DIN RUSCA MONTANĂ vreau să-și cumpere un local de rugăciune pentru care apelează la inima fraților dornici, să le dea o mână de ajutor. Darurile să fie trimise la: *Ilie Păunescu, Rusca Montană, jud. Severin.*

MODELUL TINERETII, IOSIF

de D. Pascu

Pe drumul mare ce duce din Ierusalim la Betleem, se găsește până în ziua de astăzi un monument de piatră, mormântul Rahelei, mama lui Iosif.

El a rămas orfan de mamă din copilărie, totuși a fost un tânăr, a cărui viață a fost și va fi mereu una dintre cele mai frumoase viețuiri. Iosif a trăit

o viață neprihănită.

El s'a născut într-o casă bogată, unde crescuse ca și copilul tatălui, care arăta față de el o dragoste deosebită. De obicei copiii răsfățați cresc copii răi, ne-suferiți pentru firea lor mereu nemulțumită. Imi amintesc de unicul copil al unui bogătaș din București, care era înconjurat de toate bunătățile ce le dorea, totuși s'a spânzurat când tatăl lui l-a mustrat pentru că fuma. Ce să spunem de mulțimea de tineri și tinere, prea răsfătați, care, datorită situației familiare, cad în ghimarele diferitelor patimi.

Dar Iosif a trăit o viață cinstită. El nu iubea minciuna și vorbele murdare. Frații săi erau tineri lumești. Ei credeau că minciuna și vorbele lumești sunt ceva, fără de care nu se poate trăi. Aceste păcate, privite mici la început, i-au condus la hoție și mai pe urmă la crimă. Au vândut pe fratele lor și au mințit pe tatăl lor bătrân.

Biblia ne spune că Iosif privea cu desgust la purtările fraților săi. Societatea lor păcătoasă a fost un chin pentru sufletul său. Adesea tulburat de ce vedea și auzia, fugia la tatăl său, foarte revoltat de astfel de purtări.

Iosif a fost un tânăr frumos. Prea de multe ori frumusețea este pieirea celor înzestrați cu ea. Solomon zice în privința aceasta, un cuvânt aspru pentru cei frumoși. În Proverbe aseamănă frumusețea nebulului cu o verigă de aur în râtul porcului. (Prov. 11:22). E un cuvânt prea aspru și desvăluie un adevăr prea crud. Dar ce poate fi mai respingător pentru un suflet cinstit, decât un tânăr, sau o tânără, înzestrați cu frumusețe și căzuți în mreaja imoralității.

Din cauza frumuseții și a chipului lui plăcut, ispita a atinut calea lui Iosif, pentru că să-l atragă în păcat. Dar Iosif este treaz. Frumusețea lui era o piatră prea aleasă pentru a fi aruncată în noroiu. Chipul său plăcut avea de îndeplinit o misiune mai aleasă, decât să se lase purtat în brațele desfrăului. Chipul său plăcut răspânda o mireasmă dătătoare de viață pentru necăjiții de pretutindeni. Unde apare Iosif, se ivește primăvara. Pe unde trece Iosif, dispar mahnirile și se ivește soarele aducător de speranțe. Tinere! Poate te-ai născut într-o casă bogată și trăiești cam răsfătat. Poate Dum-

nezeu te-a înzestrat cu frumusețe și cu un chip plăcut. Ce sunt aceste lucruri pentru tine? Sunt ele pentru înălțarea sau pentru decăderea caracterului tău?

O tinerețe harnică

Cu toate că a crescut în casă bogată, Iosif a fost un tânăr muncitor. Trândăvia n'a prins în viața lui. Când tatăl său Iacob îl trimite să caute pe frații săi, el pleacă fără murmur. Urcă și coboară dealuri ca să poată îndeplini misiunea încredințată lui, de tatăl său. Nu se mulțumește cu un lucru făcut pe jumătate. Frații lui au plecat de unde îi trimise tatăl său, dar Iosif îi caută până-i găsește.

In casă la Potifar. Iosif n'a fost un vânător de titluri. Pentru el o însărcinare însemna muncă. Și când Potifar l-a dus în casa lui ca servitor, el obișnuia să-și îndeplinească toate lucrările încredințate lui, cu mare punctualitate și istețime. El s'a ridicat dar nu prin noroc, nici prin protecție și nici prin umilirea altora. El s'a ridicat prin muncă grea și cinstită.

In temniță. Ajunge aici cu un nume rău, aruncat de un om mare al Egiptului, pentru o faptă rușinoasă pe care n'a făcut-o niciodată. Arma cu care Iosif lupta și biruia, era munca cinstită. Pentru el n'a fost niciun lucru prea umiliter, afară de păcat, chiar dacă păcatul umbra în haine strălucitoare.

In palatul lui Faraon. Domnul Isus spune că acel ce va fi credincios în lucrurile mici, va primi lucruri mari. Iosif a ajuns să fie mare numai prin tălcuirea visurilor lui Faraon. Tot poporul i se închina pentru faptul acesta. Dar munca pentru el a fost o trebuință sufletească. Cu cât devenea mai mare în fața oamenilor, cu atât munca mai mult. Și cu cât munca mai mult, devenea mai mare. Aceasta este o lege a vieții. Gândește-te la chipul plăcut al atâtor tineri, ce s'au închinat nimicurilor și patimilor urâte. Dar privește cum strălucește chipul plăcut al lui Iosif, când muncеște în curtea părintească, în casa lui Potifar, în temniță, și sus în palat. Tinere, nu aștepta norocul, pentru că el vine numai dacă te așezi la muncă. Nu încerca să te ridici prin vicleșug și prin munca altora, pentru că acestea sunt temeliile care se vor ruina.

Tinerețe recunoscătoare

Când Domnul a vindecat pe cei zece leproși, unul s'a întors să-l mulțumească și acest lucru a fost plăcut înaintea Lui.

Iosif știe că tot ce are, datorează lui Dumnezeu. În fiecare clipă ține seamă de Dumnezeu. Când e apăsător și necăjit, nu

murmură, ci cu încredere în Dumnezeu, muncește cu multă râvnă. Când reușește să ajungă deasupra greutăților, totdeauna ține seamă de numele lui Dumnezeu. Tot binele ce-l primea, pentru Iosif era venit din partea lui Dumnezeu, față de care a fost totdeauna recunoscător. A folosit fiecare prilej ca să mărturisească pe Dumnezeu. A vorbit despre El celor mici și celor mari. Soției lui Potifar, care dorea să-l atragă în păcat, îl spune de Dumnezeu de trei ori sfânt. Robilor din închisoare le spune de înțelepciunea lui Dumnezeu, iar lui Faraon despre atotputernicia Lui. Când Faraon îl întreabă de puterea lui de a tălmăci, el răspunde: „Nu eu, ci Dumnezeu”.

Dumnezeu ne-a dat viață, sănătate, rousită în viață. Lui li datorăm totul El Se îngrijește de viața noastră și fără știerea Lui niciun fir de păr din capul nostru nu va cădea. Care este recunoștința noastră? Mântuitorul a promis că va pune o mărturie frumoasă înaintea Tatălui despre noi, dacă vom mărturisi înaintea oamenilor dragostea Lui față de noi. Nu uitați! *Neprihănire, muncă, recunoștință.*

Luna tineretului

Se apropie timpul când vom ține pentru tineretul nostru cursuri și seri de evanghelizare. Dorim să știm care sunt bisericile care împreună cu alte biserici, din jur, dorește să aibă în această lună o săptămână de trezire sufletească pentru tineri. Lucrătorii și conducătorii de biserică, care dorește să facă în bisericile lor asemenea mișcări, să ne anunțe printr-o carte poștală. Timpul când vom avea luna tineretului, va fi între 20 Decembrie și 20 Ianuarie. Scrieți în această privință la adresa: Dănilă Pascu, str. Fabricii 20, Arad.

De pe bancă

Cine vine târziu, să stea la urmă. Aceasta trebuie să ne fie regula. Chiar de ar veni un milionar. Dumnezeu e întâi și apoi omul. De aceea, greșese cei ce lasă ca în timpul predicii, să meargă unii până pe scaunele dinainte în casa de rugăciune. Ba unii fac și mai rău. Umblă după scaune, sau scoală pe alții ca să așeze pe nu știu cine, care e îmbrăcat mai bine. Iar predicatorul e întrerupt și încercat în cel mai sfânt lucru. Trebuie sau să se oprească sau să vorbească în vânt. Eu am fost de multe ori conturbat în rugăciunile și închinăciunea mea, de astfel de lucruri. De aceea, să învățăm regula: cine vine la urmă, la urmă să stea. Să nu fie dus înainte, ci să fie oprit să nu meargă.

Din lumea largă

O nouă bucată mare a fost tăiată din Cehoslovacia. Ungaria a cerut să se împartă toată partea de răsărit a Cehoslovaciei între ea și Polonia, în așa fel, ca ele să aibă graniță comună. Cehoslovacia însă, a spus că nu va da Ungariei decât acele părți din ea, unde majoritatea populației este de limbă maghiară. Pentru că n'au putut ajunge la nicio înțelegere, au ales pe Germania și Italia de arbitri. Ce vor hotărî aceste țări, aceea va fi. Miniștrii de externe ai celor două țări s'au întâlnit la Viena, unde au luat hotărîrea. După această hotărîre, Ungaria nu capătă graniță cu Polonia, dar primește o parte mai mare de țară, decât cea în care ungurii sunt majoritatea. Astfel, teritoriul Ungariei s'a mărit cu 12.400 km. pătrați și cu o populație de 1.064.000. Se spune că în Cehoslovacia n'au fost decât 700 mii unguri

După cîntirile care i s'au adus, Cehoslovacia a pierdut aproape cinci milioane de locuitori.

„Du-mă pe stîncă”

(Urmare din pag. 1-a)

trivește numai unor păcătoși pierduți. Din ea pot învăța și mulți credincioși. Câți oameni nu sunt care s'au pocăit, s'au botezat și au fost născuți din nou, dar a căror viață creștină e foarte slabă. Ei sunt biruiți de ispite, sunt atrași de lume și fără roade spirituale. În sufletul lor ei simt că există o viață spirituală mai înaltă, că există o stîncă a sfințeniei, a desăvârșirii, a vieții trăită într-o tovărășie necurmată cu Dumnezeu. Ei mai citesc în Biblie și în alte cărți bune, că, acolo sus, în viața ideală, au ajuns mulți bărbați și femei, ca Pavel, ca Saurgeon, ca Livingstone, etc. Și totuși ei rămân mai departe, foarte jos, pe o treaptă foarte coborîtă a vieții creștine. Care e cauza? De ce nu pot ajunge și ei acolo sus, pe stîncă vieții slăvite? Pentru că încearcă să se urce prin puterile lor. Ei trebuie să descopere, ca David, că nici omul născut din nou nu are puteri de ajuns ca să se urce pe muntele desăvârșirii. Trebuie să strigăm și noi cu inima măhnită: „Du-mă, Doamne, pe stîncă pe care n'o pot ajunge, căci este prea înaltă pentru mine!”

I. Cocuț

Cehoslovacia e foarte nemulțumită că Anglia și Franța au părăsit-o în clipele cele mai grele și au lăsat ca dușmanii ei să taie în ea cum au vrut. De aceea, politica de viitor a Cehoslovaciei se va îndrepta mai mult spre Italia și Germania.

Majestatea Sa Regele Carol al II-lea pleacă în luna aceasta în Anglia, ce invitat al M. S. Regele Imperiului britanic. Ziarele engleze scriu articole de mare laudă, adesea M. S. Regelui nostru și Marelei Voevod Mihai, care îl va însoțea.

P. C. Arbimandrit Em. Antal, care a ocupat până acum postul de inspector general al Ministerului Cultelor și Artelor, a fost ales de Sf. Sirod al bisericii ortodoxe, în slujba de vicar al patriarhiei din România.

În **parlamentul englez** s'au ținut mari debateri cu privire la politica externă a guvernului. El a fost acuzat de slăbiciune și lășitate în fața Italiei și Germaniei. Guvernul a propus ca parlamentul să aprobe punerea în vigoare a tratatului cu Italia. Acest tratat era vorba să fie aplicat când Italia nu se va mai amesteca în războiul din Spania. Italia a retras din acest război 10.000 de voluntari, dar mai ajută pe generalul Franco cu material de război și cu tehnicieni. După lungi debateri, majoritatea camerei a aprobat aplicarea tratatului de înțelegere cu Italia.

China a primit o lovitură hotărîtoare prin cucerirea Cantonului de către japonezi. Biruința Japoniei asupra Chinei e sigură acum. Să vedem cât de mult va vrea Japonia să cucerească. Până acum Anglia și Statele Unite făceau un comerț foarte mare cu China, din care aveau câștiguri enorme. Reprezentantul Japoniei a ținut un discurs, din care aflăm că alte țări nu vor mai putea face comerț din China. Să vedem ce va face Japonia cu misiunile creștine din China. Baptiștii au sute de misionari în această țară. Prima misiune a convenției baptiste de sud s'a început în Canton. Să sperăm că Japonia va lăsa nestingherită misiunea creștină în China.

O mare mișcare s'a pornit din nou împotriva catolicilor în Ger-

mania. Mănăstirea ordinului Servitilor a fost închisă de poliție și nouă călugări, împreună cu 30 cetățeni, au fost arestați.

După „**razele morții**”, „bariera morții”. După razele morții care încă se experimentează, inginerii englezi au inventat o „barieră a morții”, peste care se zice că n'ar putea să treacă nicio armată pe câmpul de luptă. Această invenție asupra căreia se păstrează cel mai mare secret, a fost prezentată ministrului serviciilor apărării britanice.

Măria Sa, Mihai, Marele Voevod de Alba Iulia, a împlinit 17 ani. La 8 Noemvrie i se serbează ziua nașterii și ziua onomastică. Credincioșii baptiști, împreună cu toată suflarea românească, îi urează Măriei Sale, „La mulți ani!”, și roagă pe bunul Dumnezeu să dea înțelepciune și o inimă nobilă Prințului iubit, speranța României de mâine.

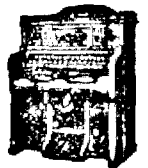
PENTRU GOSPODARI

NU FOLOSITI porumbul proaspăt și umed. Lăsați-l să se usuce bine. E mai bine să au-l măcinați până în spre primăvară, când e uscat bine de tot. Porumbul măcinat umed și necopt, aduce boala grea și mortală, numită de medici *pelağră*.

ACUM trebuie luat măsuri împotriva omizilor de primăvară la pomi. Ministerul agriculturii recomandă să se unșă roată pomii cu un fel de cleiu care se găsește de vândut la prăvălii. El împiedică pe așa numiții „cotari”, să se urce și să-și pună ouăle în pomi.

„Și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de ori ce păcat” 1 Ioan 1:7.

**Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți**

la
Francisc

K e e s k é s

Timișoara IV.

Str. Rollintineanu No 16.

„Cine poate găsi o femeie cinstită? Ea este mai de preț decât mărgăritarele. Inima bărbatului se încrede în ea” Prov. 31:10, 11.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

A TRECUT LA CELE VEȘNICE sora Morar Ana din Iegheriște, jud. Satu Mare, după o lungă suferință. Inmormântarea s'a ținut la 27 Oct. de către fr. N. Miclăus, ajutat de fr. Bonta Gh., din Ardușat. În 29 Oct. fr. Miclăus a mai ținut inmormântarea unui copil al unui frate din comuna Apa.

DELA UNIUNE

Recunoaștem cu mulțumire primirea următoarelor sume pentru Uniune: Bis. Mariana de Jos, 50 lei. Bis. Șeiin, Arad, 67 lei. Bis. Maciova, Severin, 105 lei. Bis. Bincova, Severin, 55 lei. Bis. Tău, Târnavă Mică, 215 lei. Bis. Tăut, Bihor, 500 lei. Bis. Mărăția, Suceava, 80 lei. Bis. Giza Vodă, 108 lei. Fratele și sora Frențel, Timiș, 40 lei. Doi frați din Peșca, Arad, 150 lei. Bis. Firiteaz, Timiș, 5 lei. Bis. Călărăși, Turda, 180 lei. Bașu T. și Archiudean, Lechința, 120 lei. Bis. Hodiscl, Bihor, 100 lei. Bis. Girișul Negru, 315 lei. Bis. Gurbediu, Bihor, 150 lei. Bis. Mehadia, Severin, 100 lei. Bis. Ianoșda, Bihor, 100 lei. Bis. Sofia, Lăpușna, 200 lei. Bis. Iosăș, Arad, 65 lei. Bodea Ioan, Bârna, Severin, 60 lei. Bis. Iarăzani, Severin, 51 lei. Bis. Sat Saunca, Borocea, 95 lei. Bis. Betel, Arad, 113 lei. Bis. Mălăești, Hunedoara, 50 lei. Bis. Borova, Severin, 100 lei. Bis. Giurgiupești, Imaș, 80 lei. Bis. Petris, Arad, 160 lei. Bis. Avriș, Sibiu, 100 lei. Bis. Câmpia, Caras, 121 lei. Bis. Sichevița, Caras, 106 lei. Bis. Gornea, Caras, 180 lei. Soc. Fecilor, Gornea, 100 lei. Bis. Berzasea, Caras, 50 lei. Bis. Sf. Elena, Caras, 40 lei. Bis. Turt, 157 lei. Bis. Sintesti, 130 lei. Bis. Seleus și Zărând, Arad, 655 lei. Bis. Imonis, Mures, 450 lei. Vicaș Teodor, Iosășu, 164 lei. Bis. Baia Mare, 250 lei. Bis. Vârful, Arad, 200 lei. Cereni Grosi, Bihor, 1000 lei. Bis. Cincea, Cluj, 165 lei. Bis. Chiesd, Sălaj, 155 lei. Bis. Ceamașir, Imaș, 23 lei. Bis. Măgurile, Năsăud, 30 lei. Bis. Ianova, 160 lei. Bis. Nisfoia, Bălți, 10 lei. Bis. Bușevca, Orhei, 150 lei. Fr. I. Cușcă, 100 lei. Bis. Galați, 160 lei. Bis. Coșuleni, Hotin, 92 lei. Bis. Ipoști, Suceava, 150 lei. Bis. Călățele, Cluj, 10 lei. Bis. Mărgău, Cluj, 300 lei. Bis. Blata, Cluj, 150 lei. Bis. Orminda, Hunedoara, 155 lei. Bis. Criștior, Hunedoara, 10 lei. Bis. Sălsig, Bihor, 295 lei. Bis. Coșia, 100 lei. Bis. Orlat, Sibiu, 220 lei. Sărghi, Cetatea Albă, 210 lei. Bis. Iad-Pârncava, 220 lei. Bis. Cuxin, Arad, 10 lei. Bis. Felnac, Timiș, 150 lei. Bis. Bertean, Caras, 300 lei. Fr. I. Tăban, Rucă Nouă, 50 lei. Comun. Magh. Osorlu, 500 lei. Bis. Târșiteni Noi, Orhei, 10 lei. Bis. Brânzei Noi, 25 lei. Bis. Căpâra, Lăpușna, 124 lei. Bis. Costișa, Iroșinet, 54 lei. Bis. Florești, Cluj, 120 lei. Bis. Fântânele, Năsăud, 215 lei. Bis. Iesti, Bihor, 545 lei. Bran T., Topa de Jos, 70 lei. Alb Ana, Topa de Jos, 10 lei. Cuț și soția, 20 lei. Tepus L., Topa de Jos, 10 lei. Bis. Gruling, Bihor, 210 lei. Lăzăreni, Bihor, 130 lei. Bis. Bicael, 10 lei. Bis. Deal, Alba, 150 lei. Bis. Săși, Alba, 100 lei. Bis. Mercina, Caras, 10 lei. Bis. Toplița, Mures, 150 lei. Iam Iancu, Turda, 300 lei. Bis. Tiur, Ianova Mică, 150 lei. Bis. Vinteri, Bihor, 200 lei. Bis. Visag, Severin, 318 lei. Mera, Săcuieni, 150 lei. Bis. Cincul, Caras, 140 lei. Bis. Milcoveni, 100 lei.

BISERICA BAPTISTĂ DIN MOLDOVA NOUA a serbat o zi de mulțumire aducând recunoștința lui Dumnezeu prin rugăciuni și cântări pentru toate bunurile ce ni le dă. Subiectele din care s'a vorbit, au fost: Dumnezeu este acela, care dă ploaie, soare și peste cei buni și peste cei răi. Până când va da Dumnezeu aceste bunuri peste oameni? Intreagă biserica a adus laudă lui Dumnezeu pentru marea lui bunătațe și dragoste.

ÎN BICAZ-CHEIU, JUD. CIUC, s'a oficiat cununia religioasă a fr. P. Dandu cu sora Laurița Bucia. Cununia a fost ținută de către fr. A. Pop, seminarist. A cântat corul din loc și mai multe poezii au împodobit programul.

O ZI DE ÎNĂLTARE SUFLETEASCĂ pentru biserica din Curticea, a fost ziua de 30 Oct., serbându-se ziua mulțumirii. Programul a fost condus de fr. Cornel Pascu, ajutat de frații Andea și Bradu. Textul din care s'a vorbit, a fost din Ps. 50:14. Cum să mulțumim Domnului pentru darurile Lui? Cei ce au simțit în inima lor recunoștință pentru dragostea lui Dumnezeu, au adus obolul lor. Dumnezeu să răsplătească fiecăruia după darul lui.

Bis. Ohaba, p. Simion, 300 lei. Bis. Orvișele, Bihor, 130 lei. Bis. Hârtopul Popii, 170 lei. Bis. Nenciulești, Teleorman, 50 lei. Bis. Sitetelec, Bihor, 100 lei. Bis. Olănești, Cetatea Albă, 220 lei. I. Ticusan, 100 lei. Bis. Niculești, Imaș, 200 lei. Bis. Hagi Curda, 300 lei. Bis. Cucerdea și B. Mihai, 100 lei. Bis. Cacova, Caras, 150 lei. Bis. Sâmțorjul de Moșes, 80 lei. Bis. Frumusea Nouă, Cetatea Albă, 100 lei. Bis. Sâhodol Vârșii, p. P. Bara, 145 lei. Bis. Săliste, Bihor, 50 lei. Bis. Cetatea Albă, Turlechi, 100 lei. Bis. Dumbrăveni, Timiș, 100 lei. Fr. Gavriluț, T. Marea, 250 lei. Bis. Pestis, Bihor, 150 lei. Bis. Iablonna, Bălți, 168 lei. Bis. Bosanci, Suceava, 155 lei. Bis. Verciorova, Severin, 240 lei. Bis. Roit, Bihor, 110 lei. Bis. Stoineasa, Hunedoara, 150 lei. Bis. Gărbău, Someș, 54 lei. Bis. Căpâlna, 130 lei. Bis. Jitin, Caras, 67 lei. Bis. Ciudanovița, 215 lei. Bis. Vrâniul, 80 lei. Bis. Vrâni, 251 lei. Fr. Muresan Gr., 170 lei. Bis. Ghiroda, Timiș, 74 lei. Bis. Arborea, Suceava, 30 lei. Bis. Agadicii și Soc. Fem., 172 lei. Bis. Chioselia Nouă, 85 lei. Bis. Păclisa, Alba, 140 lei. Bis. Craiva, 100 lei. Bis. Cricău, 50 lei. I. Nicola, Hagi-Cavarna, 165 lei. Indreica Petru și Pușcaș V. din Negreni, Cluj, 200 lei. Bis. Fălești Noi, 204 lei. Bis. Șiria, Arad, 350 lei. Bis. Brașov, 120 lei. Bis. Dej, 330 lei. Bis. Odorheiu și Goagiu, 100 lei. (Va urma.) Casier. N. Oncu, str. Blanduziei 4, Arad.

RECTIFICARE. Corectăm greșala din numărul trecut al Farului, la încesările dela Uniune: Comunitatea Moldova Nouă, jud. Caras, a dăruit 700 lei și nu biserica, cum s'a scris din greșală.

bucian. După masă a urmat serbarea tineretului, condusă de fr. Bălgrădean, la care au vorbit fr. Drăgăliță și Imbrea. Programul a fost împodobit de muzica din loc, condusă de fr. Sârbu EI. și corul care a cântat spre slava Domnului.

ÎN VAISLOVA, JUD. SEVERIN, a avut loc un botez cu un suflet, la 9 Oct. Au luat parte frații din Valea Bistrei, cercul Lugoj și din alte părți. Botezul a fost oficiat de către fr. I. Păunescu și Gh. De-

ÎN TULCA, jud. Bihor, s'a ținut un botez cu 14 suflete, la 11 Sept. Cuvântul Domnului a fost vestit de frații Vicaș T., I. Lăzău, iar actul botezului îndeplinit de fr. Bora Ioan.

Al doilea botez din Tulca, la 30 Oct. a fost ținut de fr. Hălmăgean, lucrătorul cercului Ianoșda, cu 10 persoane. Au vorbit din Cuvântul Domnului frații T. Vicaș, I. Bora și I. Lăzău. Programul la aceste serbări frumoase a fost împodobit de muzica din loc, de poezii și soluri. Au luat parte frații din comunele din jur.

O FRUMOASA SERBARE a avut loc în Livadia de Coastă, jud. Hunedoara, cu ocazia deschiderii casei de rugăciune. După masă a avut loc căsătoria religioasă a fr. Ceuță I. Crâsnicul cu sora E. Farcas, săvârșit de fr. Cornea, ajutat de fr. Macs din Lupeni și P. Roman. A urmat Cina Domnului după care s'a desfășurat un frumos program compus din poezii și cântări. A luat parte un număr mare de ascultători.

O zi de bucurie la Ploești

Frații din Ploești au avut o zi de înălțare sufletească în 30 Oct., când, după muncă multă și jertfe mari, au putut deschide noua casă de rugăciune. Fr. Petrescu din Cioara, a ținut ora de rugăciune dimineața. Serviciul de deschidere a fost condus de fr. Marin Dumitrașcu, păstorul bisericii. Cuvântul Domnului a fost vestit de fr. L. L. Sezonov și I. Cocuț. Fr. Sezonov a arătat atitudinea lui Isus față de casa de rugăciune, arătată pe trei căi: 1. Obieciul lui Isus de a merge regulat la casa de rugăciune; 2. Răvna Lui pentru casa de rugăciune și 3. Autoritatea Lui asupra casei de rugăciune.

După masă s'a ținut o evanghelizare la care au vorbit fr. I. Cocuț (în pagina 1-a acestui număr e conținutul acestei predici), fr. P. Truta, din cuvintele: VENIȚI LA MINE și fr. Sezonov. Seara s'a ținut un program al tineretului.

„Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L câtă vreme este aproape”. Isaia 55:6.

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

O rugăciune simplă

de Francis de Assisi

Doamne, fă-mă o unealtă a păcii Tale.
Unde este ură, să samăn iubire.
Unde este ceartă, să samăn iertare.
Unde este îndoială, să samăn credință.
Unde este disperare, să samăn nădejde.

Unde este întunec, să samăn lumină.
Unde este întristare, să samăn bucurie.
O, Stăpâne divin, fă ca nu numai să pot fi mângăiat, — ci să mângăi.

Nu numai să fiu înțeles, — ci să înțeleg.

Nu numai să fiu iubit, — ci să iubesc.
pentru că,

E mai bine să dau, decât să primesc.
E mai bine să iert, decât să fiu iertat.
E mai bine să mă lapăd de mine, ca să mă nasc într-o viață veșnică.

E Fiul lui Dumnezeu

Un tânăr egiptean, citind din Biblie, ajunsese la Luca 23:34, unde se spune: „Tată, iartă-le lor, că nu știu ce fac”. Hassan închise cartea și zise: „El a fost cu adevărat Fiul lui Dumnezeu. Un om obișnuit nu se poate ruga astfel pentru dusmanii săi”.

Asemenea lui Hristos

O fetiță din China vedea adesea pe un misionar mergând în vizită la cei bolnavi și mângăind pe cei întristați. El avea totdeauna un cuvânt bun pentru ea. Într-o zi ea auzi pe o misionară din satul vecin, vorbind despre un Om, care a fost totdeauna bun și care mergea din sat în sat „făcând bine”. Întrebată dacă ea știe cine e acest Om, ea răspunse: „Da, îl cunosc. E misionarul din satul nostru”. O viață sfântă, ne va face asemenea lui Hristos. S'ar putea spune și despre tine, iubite cetitor, acest lucru?

Mormântul lui

Carol cel Mare

Mormântul lui Carol cel Mare a fost deschis acum 200 de ani. El a fost găsit așezat pe o lespede de marmură, îmbrăcat în haine împărătești, și cu sceptrul în mână. Pe genunchi îi e așezat un Nou Testament, iar degetul lui mort arată cuvintele: „Ce va folosi unui om de-și va pierde sufletul?”

Ce vei face cu vocea ta?

Mirat de frumusețea vocii unei tinere fete, un slujitor al lui Dumnezeu o întrebă dacă ea iubeste pe Mântuitorul și dacă e copila lui Dumnezeu. Ea răspunse ușurată: „Eu nu sunt creștină și deci nu-L pot iubi pe Mântuitorul”. „Atunci scumpă prietenă”, a răspuns creștinul, „ce vrei să faci cu vocea ta frumoasă în veșnicii? O vei folosi în tânguire pentru sufletul tău pierdut pe veci? Cu aceste cuvinte, creștinul plecă, dar vorbele lui

n'au răsunat în gol. Ele au neliniștit atât de mult pe tânăra fată, încât ea a alergat la picioarele crucii, ca să aflu pace.

Ce faci cu talentele pe care ți le-a dat Dumnezeu, iubite cetitor? Le întrebuințezi tu pentru slava lui Dumnezeu, ori pentru slava deșartă a lumii? Nu vrei ca ele să preamărească pe Dumnezeu și aici și în eternitate?

Cum poate schimba Hristos?

Un misionar, fiind întrebat dacă poate aduce vreo dovadă despre puterea crucii, răspunse: „Când am ajuns în insulele Fiji, lucrul meu cel dintâi a fost să ard mâinile, picioarele și capetele a 8 victime ale căror trupuri au fost fripte la o sărbătoare foarte fioroasă și mâncate de canibali. Eu am ajuns, nu peste mult timp să văd pe acești cruzi mâncători de oameni, care au luat parte la masa cruntă, luând parte la Cina Domnului”. Oare ceea ce a îndreptat Domnul, prin servii săi în insulele Fiji, printre păgâni, nu poate îndrepta oriunde?

Schimbarea berei în mobile

Un necredincios întrebat pe un fost bețiv, care s'a pocăit: „Crezi tu că Hristos a schimbat apa în vin?” „Nu este nici o greutate să crezi acest lucru”, răspunse acesta. „Vino la mine acasă și-ți voi arăta cum a schimbat Isus berea și rachiu în mese, scaune și vesminte”. Câștigul pe care îl arunca până atunci pe beuturi, l-a întrebuințat pentru lucruri folositoare după ce s'a pocăit.

ANABAPTIȘTII

(Urmare din pag. 3-a)

împotriva lor. Fuseră întrebuințate toate mijloacele de prigonire, ca focul, apa, spânzurătoarea, temnița, etc. Sute de mii de broșuri s'au scris împotriva lor, acuzându-i de toate relele din lume.

Kelber, un istoric, spune că autoritățile austriace omorau grupuri întregi. În Bavaria, prințul porunci ca tuturor celor ce se vor lepăda de credința lor anabaptistă, să li se taie capul, iar acei care țin morțiș la noua lor credință, să fie arși de vii.

Bukle, în istoria civilizației, spune că, până la anul 1546, peste 30 mii de persoane au fost ucise pentru credința anabaptistă în Țările de jos (Olanda și Belgia).

În ciuda greșelilor multe pe care le-au avut Anabapțiștii, putem să spunem despre ei frumoasele cuvinte: „Ei au făcut parte din rândul sfinților”.

Pentru ce să mă rog?

La masa unui bine cunoscut milionar, care a dat mult pentru binele public, se discuta asupra valorii rugăciunii, când deodată milionarul spuse că el nu crede în ea. Pentru ce să creadă, când el poate cumpăra o împărăție? Averile lui nu au margini. Președintele unei universități din Anglia, care era de față, zise: „Totuși este un lucru pentru care trebuie să te rogi”. „Care e acel lucru?” „Acel lucru e umilința”.

Te-ai pregătit?

Am intrat în primăvara sufletului, în iarnă. Ți-ai primest bibliotecă cu cărțile noi, pe care dorești să le citești peste iarnă?

Depozitul de Literatură are tot felul de **Biblie**, afară de cele mici de buzunar, care nu vor ieși de sub tipar, decât la Crăciun. Vă putem servi cu tot felul de **testamente**.

Toate bisericile trebuie să aibă o **Hartă a pământului sfânt**, atât pentru școala duminicală, cât și pentru predicatorul ce vestește Cuvântul.

Călătoria creștinului, în două volume, cu 60 lei un volum, amândouă volumele cu 120 lei, legate frumos în pânză și cu clișee.

Țara cărții sau Geografia Bibliică trebuie să fie pe masa fiecărui cititor al Cuvântului lui Dumnezeu. Prețul 50 lei. Dela 5 bucăți în sus, dăm rabat de 20%.

Puterea Misiunii, cartea care va reînvia în noi zelul pentru evanghelizare și care ne va trimite din nou în mijlocul lumii păcătoase, cu Cuvântul sfânt. Costă numai 30 lei. Dela 10 bucăți în sus, dăm 30% rabat.

Viața lui Spurgeon și a lui Livingstone, dacă se comandă delat 5 bucăți în sus, se capătă cu 40% rabat.

Hristos și familia lui Pilat, Logodnă, căsătorie și divorț, cu 15 lei o bucată.

Crucea creștinului, o carte frumoasă, scrisă de fr. Iosivescu, costă 15 lei bucată.

Viața de familie în Biblie și Doctrinile biblice, isvoare adânc de cunoștințe pentru fiecare familie, pentru fiecare biserică. Comandați aceste cărți delat

DEPOZITUL DE LITERATURĂ
str. Fabricii 20, Arad.